

Той гинеше както едно цвѣтѣе, което като са отвара сутринъ прѣсва по полето своето благоуханіе, и повѣнва малко по малко къмъ вечерята. *Т. 107.*

Сутренъ с. ж., съ чл. Сутренъта, утро: Тази сутренъ азъ самъ са научихъ. *Л. Д. 75 р. 112.* Този бой трая отъ сутренъта до гдѣ ся стъмни вечерта. *ib. 71 р. 223.* Затова на 14 Авг., сутренъта, неговата войска започна да минува отъ дѣсния на лѣвия брѣгъ на Мозель по мостовѣтъ въ Мецъ. *ib. р. 222.* На сутренъта селото бѣше забиколово отъ безбройни нѣмски войски, които на сазоряваніе започнаха нападеніето. *ib. 72 р. 178.*

Сутрѣшенъ пр. 1) утренинъ: Връзъ поглед-атъ му, като връзъ сутришно слънце виаше ся мъгла. *Р. 135.* 2) завтрашній.

Сутрина с. ж. утро; *какъ нар.* утромъ: Колко красна сутрина щяхъ да имамъ! (*Was für einen Morgen könnte ich haben!*) *Э. Г. 17.* На другата сутрѣна кадѣ шесть часа, излѣзохъ отъ Орханіе. *Л. Д. 76 р. 133.* Сутрина, вечеръ поливай (китка). *М. 111.* Единадесѣтъ чяса сутринъ. *Л. Д. 73 р. 77.* Запрѣте ся съ грѣба си срѣщо слънцето сутрина или подъ вечеръ. *ib. 71 р. 101.* Сутринъ на гладно срьдце никакъ не бива да ся нѣе ракия. *ib. 74 р. 68.* Кѣту пожъватъ или до дѣ еще жънжѣ сутрѣнъ, кѣту е паднала роса, събиратъ снопы и владжѣ ги на ерхцы, рѣдѣмъ на правъ чъртъ, обично да глѣдѣтъ камъ истокъ, то е поприданіе. *Пк. 56.*

Сутромъ нар. утромъ: Сутромъ той станъ отъ сънь умисленъ и не веселъ. *Р. 18.*

Сухаръ с. м. 1) сухаръ: А нѣкои си замѣсвятъ съ неж мжѣтъ и тѣсто, въ кое гуждѣтъ чърнъ пиперъ и други благожання и разплюскѣтъ го на питки, кои пекѣтъ на сухаръ и употребѣляватъ ги за много врѣмѣ. *Пк. 76.* 2) суха вѣтка: Овощкы-ты ся чистятъ отъ сухары и отъ гжсеничицы. *Л. Д. 1870 р. 188.*

Сухоземенъ пр. континентальный: Въ бѣломорскы край-брѣжия отъ Цариграда до Солунъ нахождѣтъ ся градове, гдѣ ся говори римогърцкый языкъ—А окрестна тѣхна сухоземна села сѣ почти вси чисти и непомѣсенн Българи. *Гл. 278.*

Сухущѣвъ пр. сухощавый: Той бѣше сръденъ на бой, сухущѣвъ, съ набръчкано чело. *Трудъ, 261.*

Сухъ пр. Суха (Сухá) ж. р. 1) сухой: Суху дѣру да посиешъ, Властаре испуща. *Д. С. 10, 6. 8.* Сухо дръво листь пуснало. Казватъ, когато свидливятъ даде нѣбому нѣщо. *Кл. 131.* Единъ збаджия отицѣль нѣкога си у Цариградъ, гдѣ-то и сухо-то да хване чловѣкъ ще стане зеленъ. *Л. Д. 1869 р. 172.* Овой юнакъ, како суво древо, Лице